

சுந்திரதீபம்

சௌவம் வளர்க்கும் தமிழ் பத்திரிகை

தருமத்தைக் காத்து தவத்தைப் பெருக்கி சிவத்தைப் பேணத் திருவருள் கொண்டது.

இதழ் 3

சுடர் 5

சிவநெறி மலர்

சித்தார்த்தி வருஷம்கார்த்திகை மாதம் 28ம் திகதி
வெள்ளிக்கிழமை [14-12-1979]

சிவதொண்டின் நெறியே கடவுள் என சிவனடியார் நினைப்பர்

உலகில் உள்ள சமயங்கள் யா வற்றிலும் சைவநெறி எதனால் உயர்ந்தது என்றால் நாம் சொல் வேறாம். நெறி என்றால் ஏனை சமயத்துறைகள் என்ன முடியாத நெறியே சைவ நெறியாகும். வேதத்தின் நெறியே சைவம் காட்டும் பாதை என்றதால் வேத நெறி தழைத்து ஒங்க மிகு சைவத்துறை விளங்க என பெரிய பூராணத்து சேக்கிழார் மொழிகின்றார். வேத ஒழுக்கத்தின் பயனே சைவமாகும்.

வேதத்தை பால் அதற்கு ஒப்பிட்டால் அதனின் சுவையாவது சைவம். சைவம் என்றால் சிவசம் பந்தம் என்பது பொருள். எமது கடவுள் சிவனை சைவன் என போற்றுகிறார் நாயன்மார்கள். அநாதியான சைவன் அவனே! என்ற உலகில் மனித குலம் தோற்றியதோ அன்ற முதற் பொருளான தலைவன் சிவன். அவனை அநாதிமல முத்த சித்துருவாயவன் என வேதங்கள் சொல்வன்..

மலங்கள் மனிதனிடத்து இயல்பில் பெருகுவன. இந்த மலங்கள் தான் மனதின் மயக்கம் என்றது. காமம் கோபம் முதல் போலிக்கெளரவும் வரையும் உள்ள பல தீங்கிற்கும் காரணமாவது மலப்பற்றே. இந்த மலத்தைப் போக்கிடற்கே நாம் கோயில் செல்கிறோம் வழிபடுகின்றோம். தொண்டுகள் செய்கின்றோம்.

இதனை மாணிக்க வாசகர் தங்கள் மலம் கழுவார் வந்து சார்தலினால் என திருவெம்பாவையில் கூறி அத்துடன் எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்று இசைந்த பொங்கு மடுவில் (குளம்) புகப்பாய்ந்து எனவும் மொழிகின்றார். இது மட்டுமல்லாது அருணகிரியாரும் திரை வஞ்ச இருவினைகள் நரையங்க மலம் அழிய சிவகங்கைதனில் மூங்கி விளையாடி சிவம் வந்து குடி கொள அகவடிவு உன்வடிவும் என; முருகப் பெருமானை சிவகங்கையில் மூங்கி விளையாடி எழும் போது உள்ளம் உன்து வடிவமாகப் பாவித்திடும் வாழ்வுதற் வேண்டும் எனவே போற்றுகின்றார்கள்.

ஆகையினாலே பெரியோர் அவர்கள் யாரும் மலம் நீங்கும் வகையையே சிந்தித்து அது எவ்வகை எனக் கூறிடும் வகைகள் கான்கள். இதைப் பற்றி முன்பும் ஒரு முறை நமது தீபத்தில் நாம் குறிப்பிட்டது நேயர்களுக்கு விளங்கி இருக்க முடி

யும். நமது தீபத்தில் உபநிடதக்கருத்தக்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றை நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ளல் மிகக் கடினம் என்றாலும் அவற்றின் உண்மையாவது அக்காதாவது உள்ளம் பிரமம் கடவுள் சொரூபம் என்பது.

இதனை சிவன் சிவசொருபம் என அருணகிரியார் போற்றுகின்றார். ஆகவே சிவன் சிவத்தின் சொருபமாக கருதப்பட்டால் அந்த நிலையை சாதாரண மனை நிலையில் நான் பெறவாமோ என்றால் அது முடியாதது ஓவரு.

ஏனவில் அந்த நிலை என்றாலும் என்றால் நெறிப்பட்ட வாழ்வுடையார்க்கே அது கைக்கூடி கூடும். இதனை நன்கு விளங்க வேண்டும் தெளிய வேண்டும்! எத்தனையோசதித்திட்டங்களை குழ்ச்சிகளை வஞ்சனைகளை விழாக்களை பிரசங்கங்களை வைத்து மகிழ்ச்சிந்த மனத்தை அல்லது புத்தியை நோக்கி என்பதை இதை எல்லாம் ஏன்றே செய்கிறோய்!

ஏனவில் அந்த நிலை என்றாலும் என்றால் நெறிப்பட்ட வாழ்வுடையார்க்கே அது கைக்கூடி கூடும். இதனை நன்கு விளங்க வேண்டும் தெளிய வேண்டும்! கொஞ்சம் விலாசம் உள்ளதும் இருக்கு. எந்தவிலாசமெனில்! உள்ளத்துள்ள பேரின்பவிலாசம்! அந்த விலாசத்திற்கு ஒரு சிறப்பு என்ன என்றாலும் எவ்வாறுவிலும் அதற்கு மேடை வைத்து விழா எடுக்க ஏலாது! காசுகுடுக்காலாது. அல்லது அதைக் காட்டிகாச வாங்கவும் ஏலாது.

தப்பித் தவறி ஆருக்கும் அந்த விலாசம் மேல் ஆசைப்பட்டு அதை அடையத் தலைப்பட்டு அதைப் பெற முயன்ற வகையில் சில சித்துக்கள் தலைப்பட்டால் அதை வைத்து விழாபாரம் செய்யத் தலைப்பட்டால் அல்லது விளம் பரம் செய்யத் தலைப்பட்டால் அது அவரையும் முடித்து அவரோடு சேர்ந்தவரையும் எழுப்ப முடியாத பாழ்வுக்கிணறுவே விழுத்தும். இது உண்மை நான் திடமுடன் சொல்கின்றேன்.

இந்த அரிய பொருளாய விலாசம் பிறர் மதிப்பிற்கு அமையாது அல்லது எட்டாது. அந்த விலாசம் உலகம் உண்டோ இல்லையோ என என்னை திருக்கும் எல்லாம் மறந்த நிலையில் வருவது. இதைப் பெற தற்குத் தான் தொண்டு மூலம் என அறிஞர் நிச்சயித்துள்ளனர். தொண்டுகளை நெறிகள் என்று சொல்வார்கள்! அத்தொண்டுகள் கால்யாணம் வெளிவிடுவனோ மொழி வதாகப் பாவித்திடும் வராண்புகள் தெளிவு படுத்துகின்றன தீடு ஆசை. அதோடு கோயிலில்

நெறன் எப்படியெனில் பேசுவிய பேரினப் விலாசத்தைப் பெறுதற்குரிய பருவம் என்றால் “நாம் இருந்துள்ள இடம் தோறும் இறைஞ்சி நன்மை சேரும் சிவபுண்ணியம் புரியும் நலத் தால் வரும் என நீ உணர்என கூறி விட்டு பின்னரும் சிவபுண்ணியங்களை விளக்கும் பொழுது;

ஆதலால் எமக்கு நல்ல பூந்தோட்டம் வைத்தல் அத்தோட்டத்தில் மலர் பறித்தல் மாலை தெட்டுதல் சாத்தல் விளக்கிடல் மேற்கல் நம்பகம் ஒதல் இவையேயாகும் என கடவுள் சொல்வதோக் கிருவாருப் புராணத்து கடவுள்மாழுவில் விளக்கின்றும் பொட்டு காதப்படும்.

இவைதான் நெறி எனப்படுவன் இந்த நெறியைத்தான் சிவனடியார்கள் நினைப்பார். இதனை எம்பிரான் சுந்தரர் நெறியே நின் அடியார் நினைக்கும் திருக்காளத்திடல் அறிவே எனப்பாடுகின்றார்கள்.

காளத்தி அமர்ந்த தோன்றுதலையான கடவுளை அவர் பாடிய திருப்பதிக்கத்தை உங்கட்டு கீழே தருகின்றேன். ஏதும் மனதில் விபரீதங்கட்டு இடம் கொடாமால் அம்மதியாக இருந்து ஒதிப்பணியுங்கள் ஒரு பொல்வாப்பும் நேராது. பல காலமாக எமது நாட்டில் தேவாரங்களை நிந்திக்கும் ஒரு மனப்பாங்குடன் நம் நாடுமின் வேகத்தில் போய் விட்டது. என்னவோ தெரியாது என்ன பழியோ தெரியாது பல சண்டாளத்தினத்தில் பிராமணனே இதை உணர்தல் வெளியோட்டான். அந்தப் பிராமணன் என்ன செய்தான் என்றால் தான் செய்யும் பூசையையிட மற்ற இந்த தேவாரம் இதெல்லாம் தேவை இல்லாதது என்றே நினைத்தான். என என்றால் மரம் மனப்பாங்குடன் நம் நாடுமின் வேகத்தில் போய் விட்டது. என்னவோ தெரியாது என்ன பழியோ தெரியாது பல சண்டாளத்தினத்தில் பிராமணனே இதை உணர்தல் வெளியோ சுந்தராளத்தில் போய் தெரியாது என நினைப்பாரோ தெரியாது?

இரு கால் ஆணக்கோட்டை உயர்ப்புலம் பிள்ளையார் கோவிலில் நானுகவலிய எஜமானிடம் உத்தரவு கேட்டு பெரிய புராணம் படித்தேன். அப்பொழுது சில நல்ல குடுப்பது தள்ளவர்கள் வந்து கேட்பார்கள். ஒரு நாள் மாலை 4 மணி நேரம் நாம் புராணம் படிக்கும் போது சில பிள்ளைகள் வந்து முன்னுக்கிணற்று கீட்டி அடித்து சுந்தரக்கு வைத்து பலதின் மேல் மனம் போக்கி யதாய்மார் கண்டு ஆந்தித்து நிற்பர்! என்றை குஞ்ச அப்பன்றை வீதியில் சுமந்றடிக்குது என நினைப்பாரோ தெரியாது?

இரு கால் ஆணக்கோட்டை உயர்ப்புலம் பிள்ளையார் கோவிலில் நானுகவலிய எஜமானிடம் உத்தரவு கேட்டு பெரிய புராணம் படித்தேன். அப்பொழுது சில நல்ல குடுப்பது தள்ளவர்கள் வந்து கேட்பார்கள். ஒரு நாள் மாலை 4 மணி நேரம் நாம் புராணம் படிக்கும் போது சில பிள்ளைகள் வந்து முன்னுக்கிணற்று கீட்டி அடித்து சுந்தரக்கு வைத்து பலதின் மேல் போய் அப்பிள்ளைகளை இங்கு விளையாடினார்கள். நான் போய் அப்பிள்ளைகளை இங்கு விளையாடாதீர் எனக் கீல்துதேன்.

அடுத்த நாள் விளையாடிய பிள்ளையின் தகப்பன் நல்ல மது வெற்யில் வந்து நாங்கள் புராணம் படித்திடும் நேரம் கல்லால் எறிந்தார். அந்த ஏறி வந்து புராணம் போட்டு வருந்த ப

தேவர்களுக்கெல்லாம் நாயகனே இறைவா என் இடர்களைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு பெரும் துணையானவனே இவ்வளவு என்று எழுதிக் கூட்டிடானாத சிறப்பமைந்த கருணையினால் கறுத்த பெரிய முகில் போலும் கண்டமுடையாய் உமையம்மையாரை உமது திருமேனியில் ஒரு கூருசு உடையாய் உவகம் சிறக்க ஒரு உருவம் கொண்டவனே திருக்காளத்தியீல் சிறந்த அமைவாக அமைந்தவனே அருள் ஒளியே உண்ணே அல்லால் நான் இனி ஒரு பொருள் உண்

காளத்திக்கு அமைவு சுவாமி என்ற மையால் காளத்தியுள் அமைவே என்றார். இவை எல்லாம் ஐந்தும் ஆறும் அடக்கி உள்ள பெருமக்களால் தெரியப்படும். நான் என்னென்று இதற்கு விளக்கம் தரலாம் மிலேச்ச நாகரீகம் பெரிதென நினைக்கும் பேதையர் கூட்டத்து இதைப் பற்றி பேசினாலும் பெரும் பிழை என்னில் வருமா என அஞ்சித்தேன்.

கம) செய்தார்கள் பின் அவர் எங்கள் இந்துமதம் சமயம் எல்லாவற்றுக்கும் அவரும் அங்கம் போல் உடம்பில் இருக்கும் உறப்பு எத்தனை வகை கொண்டதோ அதே பேர்ஸ் அவரும் கடவுளின் குருவாக பல பெரியாறின் முன்னிலையில் ஓர் சிவாச்சாரியாராக நியமிக் பட்டார் அந்த நிலையில் நானும் டோயிருந்தேன் என்கு அழைப்பு விட்டார்கள் நான் அவரின் உற்ற நன்பன் ஆன படியால் நானும் செல்ல வேண்டிய சந்தறபம் உண்டாயிற்று பின் நான் அவர்களைப் பார்த்து அதன் பின் அவரின் பாதத்தை வணங்கி அவரின் கரங்களினால் விழுதிப் பிரசாதம் பெற்று நான் வீடு சென்று விட்டேன். கடந்த சில தினங்களுக்கு முன் அவர் என்னுடன் வந்து, (லோங்ஸ்) பெஸ்பட்டம் அனிந்து என்னை வந்து கேட்டார் வாடா மச்சான் யாழ்ப்பாணத்தில் றீகவில் நல்ல சோ ஒடுகின்றது போய்ப் பார்ப்போம் என்று. எனது அம்மாவிடம் கேட்டேன் அம்மா நான் படம் பார்த்துவிட்டு வருகிறேன் அம்மா கேட்டா யாருடன் படம் பார்க்க போகிறும் என்று நான் ஆனைக்கோட்டை ஜியாவுடன் என்றபின் என் தாயர் என்னை பேசிவிட்டார். நீ எப்படி அந்க குருச்களுடன் போகலாம் என்று. நான் அதை அவரிடம் கூறினேன் அந்த ஜியா என்னை பேசிவிட்டார் நான் பின் அவரி வீட்டுக்குச் சென்று அவருடன் பேச என்னினை அவர்க்குறிஞர் தன்னுடன் பேச வேண்டாம் என்று கூறிவிட்டார் இது நீதியா அல்லது அநீதியா என்பதை தாங்கள் நன்குணர்ந்து என்ன செய்ய வேணுமோ அதை நீங்கள் செய்யவும்.

ଶୁଭମ୍

இப்படிக்கு
நங்கள் உண்மையுள்ள
சோ ரவீந்திரன்

மறிசேர் கையினனே மதமாவுரி போர்த்தவனே குறியே என்னுடைய குருவேஉன்குற் றேவல்செய்வேன் நெறியே நின்றாடியார் நினைக்குந்திருக் காளத்தியுள் அறிவே உன்னையல்லால் அறிந்தேத்த மரட்டேனே.

மான் மறி சேர்ந்த கையின் உடையவனே மதாம் பிடித்த பெரு யானையை உரித்து தோலைப் போர்த்தவனே என்னளம் நினைக்கும் குறியாக உடையவனே என்னுடைய குநுவே உனது குற்றேவல் அத்தனையும் நான் செய்வேன். உனது குற்றேவலாகிய தொண்டின் நெறியே என்றும் நினைக்கும் நின் அடியார் உள்ளத்து ஏழுகின்ற திருக்காளத்தியுள் அறிவாக இருக்கின்றவனே உன்னை அல்லால் நான் இனி ஒரு பொருள் உண்டென்று அறிந்து போற்றமாட்டேன்.

குற்றேவல்களே நெறிகள் எனப்பட்டன
உயர்ந்த நெறிகளாவன ஐந்து புலன்களை
அடக்கல் காமக் குரோதம் முதலிய ஆறு
குணங்களை ஒடுக்கல் இவைகரும்மாம்.
இவைகளை அடக்குவதற்கு அமைவாக
வரும் நிலைகள் தான் தொண்டுகள் எனப்
படுவன. தொண்டுகள் தான் உண்மை
நெறியை வருவிக்கும். பஞ்சப் புலன்களை
அடக்குவதற்கு ஒரே வழி சிவதொண்டு

சிவதொண்டில் உயர்த்து நந்தவனப்பணி,
காலை எழுந்து கை கால் முகம் கழுவி
கோல மலரெடுத்து குருபாதம் கும்பிடுங்
கள்: குரு தான் சிவம், கணகண்ட கட
வுள் குரு ஆகும். காணுததைக் காட்ட
வல்லது குரு,

நெறிகளை நினைக்கும் அறிவு சிவன். அது தான் கடவுள். உயர்ந்த நெறி களைப் பற்றும் அறிவு தான் சிவமயமா கின்றது என்பதை நன்றாகத் தெளியுங்கள் அதை விடுத்து வேறு வேறான புகழ் பட்டம் பதவி விழா ஆசாவாரங் முதலிய வை மாண்பலா நெறிகள். இவை எவையும் சிவசம்பந்தம் உடையன அன்று; இந்தப் பதிகத்திற்கு விசேட உரையாக எமது முன்னுரை அமைவதை காணுங்கள். ஆறுமுகநாவலர் போன்ற பேதையரை குரு எனப் போற்றும் பாவிகளே பாதகரே எவ்வளவு பழியை நிங்கள் சொவ உலகிற்கு செய்து விட்டர்கள் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

கலியாணக்கோவில் ஜயர்
மனைவிக்கு காலாலும் கையாலும்

யாழ்ப்பாண நாட்டிலே கவியானத்திற்கு ஒரு கோவில் ஒன்றுக் நல்லூரில் ஓர் சிவாலயம் உண்டு. அந்த கோவிலில் பெரும் மதிப்புடைய குடும்பங்கள் கவியானக்கெய்வர்:

தற்பொழுது அந்தக் கோவிலில் கவியானம் செய்வதற்கு குறிக்கப்பட்ட நாளில் “புக்கிங்” நிறைந்ததால் இனி ஏலாது எல்லாம் புக் பண்ணியாக்கச் சொன்னதால் பெரும் கவலையுடன் இனி எந்தக் கோவிலில் என்று விசனமுடன் கோவிலில் வைத்துக் கவியானம் செய்ய விரும்பியவர்கள் கவலைப்பட்ட வார்த்தைகள் என்காதில் விழுந்தது. என்காது கேட்டதே ஒழிய வாய் பேசவில்லை, மனம் மட்டும் எடே இந்த ஜூயரின்கோவில் எழும்பின எழுப்பம் என நினைத்தது.

இந்தக் கவியாண்க் குருக்கள் முன்புதான் கவியாணம் முடித்து சில நாளில் தனது மனைவியுடன் ஒர் உற்சவ காரணமாக தனது அத்தையின் வீட்டில் வந்து இருந்த தவர். ஒரு நாள் இவருடைய அத்தையும் அவருடைய மகனும் மிகு கவலைக் குறியுடன் காணப்பட்டனர். அந்தக் கோவிலில் சில தொண்டுகள் செய்கின்ற படியால் நான் அங்கு அவர்களை காணப் போவது ஸ்டு: குறிப்பிட்ட துணத்தன்ற கவலையுடன் இருந்த அவர்களை நோக்கி என்ன ஜயா இன்று கவலையுடன் இருக்கிறீர்கள் என்றேன். அந்த ஜயர்தனது அந்தரங்கமான விடயங்களையும் என்னிடம் சொல்லவர். ஆதலினால் அயர் என்னை நோக்கி தமிழ் இன்னுரை எனது உற்சவத்திற்கு அழைத்துவிடுவது ஆனால் அவர் என் வீட்டில் வைத்து அந்தப் பிள்ளையை (மனைவியை) ஏதும் இரக்கமில்லாமல் காலாலும் கையாலும் இன்று அடித்துப் போட்டான், அது நடந்த நேரம் தொடக்கம் எனக்கு பெரிய வெசையாய் இருக்கிறது என்றார்.

நான் சொன்னேன் ஜயா மிருகத்தனமாக மனி தன் நடக்க வெளிக்கிட்டால் பிறகு யாருடைய சொல்லையும் அவன் மதியான். அவனுக்கு தனது செயலே சரி என்ற எண்ணம் தலைப்படும். பாவம் அந்தப் பெண் என்ன செய்யும் நாங்களும் ஏதும் சொன்னால் சொன்ன த்திற்காக இன்னும் இரண்டு கூட விழும். பேசாமல் விழுவது தான் நலம் என்றேன். அவரும் ஒரு பெருமுச்சுடன் ஒன்றும் பேசாது யோசித்தபடி இருந்தார்.

கந்தபுராணத்து கச்சியப்பர் இந்த உலகில் எக்காரணம் கொண்டும் திருந்தாத மக்களைப் பற்றிச் சொல்கின்றார். அவர்கள் கொடுமைக்கு எல்லையாகி வரம்பாகி முடிவில் எல்லையற்ற துன்பத்தை பின் அனுபவி ப்பர் என்கின்றார். அவர் தான் தந்தை தாயரை சிறு குழந்தைகளை பெண்களை சைவவீரதம் பூண்ட முனிவர் களை அடியார்களை மேல் நெறி ஒழுகுவாரை வேத நெறிப் படி தொழில் செய்யும் பிராமணரை அடித்து துன்புறுத்துவார்களே என்றும் திருந்தாத மக்கள் என்கின்றார்.

விளையும் பயிரை முளையில் தெரியும் என்பர் கோவிலை
கலியாண் மேடையாக்குவதில் என்ன தவறு ஒன்றுமில்லை
என்றது அன்று சிறு வயதிலே இந்த குருக்களுக்கு
தோன்றிவிட்டதெல்லவா.

செஞ்சேல் அன்னகண்ணர் திறத்தேகிடந் துற்றலறி நஞ்சேன் நான்அடியேன் நலம்ஒன்றறி யாமையினுல் துஞ்சேன் நான்ஒருகால் தொழுதேன்திருக் காளத்தியாய் அஞ்சா துன்னையல்லால் அறிந்தேத்த மாட்டேனே.

சிவந்த வண்ணமாகி சேல் மீனைப் போலும் கண்களை உடைய பெண்கள் திறமே நினைந்து அவர்களுடைய இன்பத்தையே நினைந்து அந்த இன்பத்து அழுந்தி அது கிடையாத போது அலறி துயரப்பட்டு வாடிடேன். இது பல காலம் நிகழ்ந்து விட்டது நான் உன்னுடைய அடியவன், இதேன் இப்படி என்றால் நலம் எது என்ற ஒன்றை அறியாமையால் வந்தது. உனது அருளால் உண்மைபுலப்பட்டுக் கொண்டேன். இனி அந்தத்துறையில் முழுகேன, அதை மறந்து மை

யால் நான் இனி இறவேண்டும் நான் உன்னை ஒரு கால் தொழுதேன். திருக்கர்ணாத்தியில் இருந்து அஞ்சாது அருள் புரியும் தெயல்மே உன்னை அல்லாது அறி ந்து வேறொருவரைக் கும்பிடமாட்டேன்.

பெண்கள் இன்பத் துறை நீங்கி னர்க்கு பேரருள் தலைப்படும் நிலை தாமாக வந்திடும். பெண்கள் இன்பத் துறையில் அழுந்த வைத்தல் அறியாமையே. இதை மாணிக்க வாசகரும் ஆறு கோடி மஜா சத்திகள் என கூறிடுவது கூண்க.

பொய்யவன் நாயடியேன் புகவேநெறி ஓன்றறியேன் செய்யவ ஞகீவந்திங் கிடர் ஆனவை தீர்த்தவனே மெய்யவ னேதிருவே விளங்குந்திருக் காளத்தின் ஜயங்கன் றன்னையல்லால் அறிந்தேத்த மாட்டேனே.

நாயிலும் கடை கெட்டவன் உனது
அடியேன் நான். பொய்மையே உடைய
வன் நான் புகுவதற்கு ஒரு நெறி அறிய
மாட்டோன். அவ்வாருக உலகப் பற் றில்
அமிழ்ந்திய என்னை செம்மை உடைய
ஒரு முனிவனாக வந்து தருமணப் பந்த
வில் வைத்து என்னை ஆட்கொள்ளு திரு
மணம் செய்திருந்தால் பின்னால் வரச்
கூடிய இடர் அத்தனையும் நீக்கி அருள்
புரிந்தவனே. என்றும் உண்மைப் பொருளா
வனே, திருவே என்றும் வீளங்கும்
காளத்தியில் இருக்கும் என் ஜீயா உள்

அதில் இருந்து தப்பமுடியாது. பேரப் பவதை முன்னால் உணர்ந்து வழி காட்ட வது. தான் தடுத்தாடு கொள்வது. தான் சொல்லும். ஆனமையினால் இடர் இதை அற்புதமாக சேக்கிழார் பெரிய நிராணத்தில் சொல்கிறோர்.

கோபத்தில் மனைவி மக்கள் எல்லார்க்கும் அடி. தடைப்பன்னைச் சென்ற தாய்க்கும் ஓரான் அதுகள் என்ன செய்யும் பயத்தில் எழுந்தேரடி கேவில் மன்றபத்தில் அன்று இரவு முழுவதும் தங்கி இருந்தனர். குருக்களின் கோபம் ஆற திரும்பி வந்தனர். வட்டிச் சுவாமி வாரியார் வனப் பெய்திய கோவில் இது,

கோவிலில் மனைவிக்கு அடி

ஆஸ்கோட்டையில் ஓர் பிள்ளையார் கோவில் ஒருக்கள் இருக்கிறார் இவர் புங்குடு தீவைச் சேர்ந்தவர். இவரும் தனது கோவிலில் சுவாமி சன்திஷை மறைத்தே தனது மகனுக்கு மனவை வைத்து பூநால் கல்யாணம் செய்தவர். கோவிலில் கவியாணம் கூசாது செய்வர், நாள் நட்சத்திரம் கூட இவர்க்கு தேவையில்லை.

இவருடைய மனைவியை கோவில் உள்ளீதியில் வைத்தே அடிப்பார். பலநாம் காணும்படி நடஞ்கும். அடித்த அடிதாங்காது மனைவி தனதுக்கப்பன் விட்டிற்கு ஒவ்வொன்னினர் ஜயர்காமம் சாமமாககார் பிடித்துக் கூட்டிடிக் கொண்டு வந்தவர்.

இவருடைய மகன் தெருவால் சயிக்கில்லை ஒடும் போது மாலு மாலு சுறுங்களிக்க மாலுப் பாட்டுப் பாடி ஒடி மகிழ்வர். இவருடைய மகன் சயிக்கிள் ஒடும் அது ஆசை என்றாலும் முன்னால் ஏத்திக் கொண்டு ஒடும் ஒடும் போது வழியால் போவாரை இடித்துக் கொண்டோடும்.

இவர் தமிழர் கூட்டுறவியின் பிரதம குருவாவர். இவர் தமிழ் விழாவில் உயிர் நீத்த சிலரின் ஞாபக தூண்கள் உடைந்தன உடையாதனவற்றிற்கு அபிஷேகம் செய்தவர். அடுத்து தமிழ் நாடு கிடைத்தபிர் கூட்டுறவியிற்கு எங்கள் நாட்டு பிரதம குருவாவர் என செல்வநாயகத்தின் ஞாபகார்த்த தூணி லும் இந்த ஜயருக்கு பெரிய சிலைக்ட்டுவார்கள் என நம்புகிறோம்.

தேருக்குச் சென்ற ஆறுமுகசுவாமியை விளம்பரவிழாவிற்குஇடைநிறுத்தினர்

இன்னுமொரு கோவிலில் கவியாணம் செய்யும் குருக்கள் நீர்வேலியில் உள்ளவர். அவர் கோவிலில் இருவிலும் கூசாது கவியாணம் செய்வார். அவர் தனது கோவிலிற்கு புதுத்தேர் செய்ய ஒரு திருப்பணிச்சபை வைத்தார் அதில் பல பண்டிதர் ஆசீரியர் பலரும் அங்கம் கொண்டனர். அத் தேருக்கு 4 இலட்சத்திற்கு மேல் காக தேவையாம். தேவையை பூத்தி செய்ய கேட்டு வாங்க முடியாமல் போய்தோ என்னவோ தெரியாது குருக்களும் பண்டிதர்களும் பணம் சேகரிக்க விளம்பரம் செய்ய விரும்பினர். அதற்கு ஒரு பாராட்டுவிழாவாக அந்த விளம்பரத்தைச் செய்ய வந்தும்பினர். சிலரை விளம்பரப் படுத்தினால் காக கூடக் கொடுப்பார்கள் என நினைந்தனரோ தெரியாது அவர்கள் தேர்க் கிருப்பணி விளம்பர விழாவிற்கு ஓர் நால் வெளியீடு செய்ய எத்தனித்தனர்: அந்த வருடத் தேர்த்திருவிழாவே தேவதான் நாள் என நினைந்தனர். அப்பொழுது அந்தப் பகுதி காரியாதிகாரி (உதவி அரசாங்க அதிபர்) அவரை அழைத்து தலமை தாங்க வைப்பது என்பது முடிவு. ஜயோ என்ன மாதிரி நடந்தது தெரியுமோ! தேருக்கு எழுந்தருள ஆறுமுக சுவாமியை வசந்தமண்டப பூசை முடித்து உள் வீடு வலம் வந்து வெளிக் கோபுர வாட்டலால் கொண்டு வந்து நிற்பாட்டித் தான் விளம்பர விழா நடந்தது.

தேரைக் தரிசித்திட ஏராளமான மக்கள் குழுமி இருந்தனர். முன் மன்றபத்தில் நிறுத்தப்பட்டது சுவாமி. மக்களும் நின்றபடியே தான், டி. ஆர். ஓ. அழைக்கப்பட்டார் மாலைகுட்டப்பட்டார். வணக்கம் செய்யப்பட்டார். தலைமை உரை பேசும்படி கேட்கப்பட்டார். அவர் ஏதோ பேசினார்: நானும் நன்று கேட்டேன். அவர் கி.வா. ஜெகந்தாதனைப் போற்றிப் புகழ்ந்து கி.பி. நூற்றுண்டுபோல் கி.வா.விற்கும் நூற்றுண்டு காப்பதம் வைக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டது எனது காதாடுவந்து மனதில் நன்கு பதிந்தது, கூடுதலான நேரம் பேசியதால் நின்ற மக்கள் கால் உளைய வேதனைப்பட்டனர். ஜயோ பாதகா! இப்படி என மினைக் கெடுத்துகிறுய்ன்று செலிக்குச்செவி, வாப்க்கு வாய்முனுக்குத்து காணக்கூடியதாக இருந்தது.

பின்னர் பண்டிதர் ஒருவர் தேருக்குப் பணம் கொடுப்பாரை மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்தார். ஒரு மணித் தியாலத்திற்கு மேல் தேருக்குச் செல்லும் சாமி தடைப் படுத்தி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டபின் ஒருவாறு பாவம் அந்தச் சுவாமி தேருக்குப் போயது!

கடியேன் காதன்மையாற் கழற்போதறி யாதனன்னுள் குடியாக் கோயில்கொண்ட குளிர்வார்சடை எம்குழகா முடியால் வானவர்கள் முயங்குந்திருக் காளத்தியாய் அடியேன் உன்னையல்லால் அறியேன்மற் றெருவரையே.

ஜயோ பொல்லாத மூர்க்கனேன் தேவ ரீரிடத்து அன்பாகி செந்தாமரை போலும் தினியை திருவடிகளை கணப்போது அறியாத என்னுள்ளும் குடியாகக் கோயில் கொண்ட குளிர்ந்த விரிந்த சட்டயடைய வனே! குண்டலம் அணிந்த காது உடைய என்கடவுளே தேவர்கள் வந்து முடிசாய்த்து வணங்கும் திருக் காளத்தியில் உள்ளவனே அடியேன் உன்னை அல்லாத மற்றொருவர்.

இருமைக்கும் பொதுப் படை ஒருவராக நின்றமையின் குருபரனை (சிவனை) உன்னை அல்லாத வேறு யாரையும் அறிந்து என்னக்கென்ன பிரயோசனமாவது என்றால் உன்னை அல்லாத மற்றொருவர்

நீரூர் மேனியனே நிமலாநினை அன்றிமற்றுக் கூறேன் ஆவதனாற் கொழுந்தேயென் குணக்கடலே பாருர் வெண்டலையிற் பலிகொண்டுமீல் காளத்தியாய் ஏறே உன்னையல்லால் இனிரத்த மாட்டேனே.

திரு நீறு நிறைந்து விளங்கும் மேனி யடையல்லே நில்லை சொருபனே உன்னை அன்றி மற்ற ஒருவனைக் கூறேன். எனக்கு நன்மையாகக் கூடிய ஒரு கொழுந்தே என்ன குணக்கடலே. பருந்து நினம் தன்னும் ஆசையால் வட்டமிட்டுச் சுழலும் வெள்ளை மன்றை ஒட்டிடல் பிச்சைகொண்டு உழன்று திரியும் காளத்தியில் இருப்பவனே என்னுடைய தலைவா பெருவலி பூண்டவனே உன்னை அல்லால் இனிருவர்க் கும்பிட மாட்டேன்.

காளத்தியில் சுவாமி காதல் மிகுந்த அன்புருவாக இருக்கின்றார். எல்லாப் பற்றையும் அறுத் தெறியும் பெரும் பற்றுக்கு அந்த கூருவாக கூருக்கின்றார். என்னக்கடலே பாருந்து அவர்கள் முகுந்த அந்த கூருவாக இருக்கின்றார்.

துளிர்போல் மெல்லடியாள் தனைஆகத் தமர்ந்தருளி எளிவாய் வந்தென்றாம் புகுதவல்ல எம்பெருமான் களியார் வண்டறையுந் திருக்காளத்தி யுள்ளிருந்த ஒளியே உன்னையல்லால் இனிஒன்றும் உணரேனே.

மான் தளிர் போலும் மிகுந்து வான் திருவடியடைய உமையம்மையாரை ஒரு பாகத்து வைத்தருளி அவரும் தானுமாக அமர்ந்தருளி அத்தனைக்கும் அரிய நீ மிக இலகுவாக வந்து என்னளத்தினுள்ளே புகவல்ல எம் பெருமானே தேன் உன்டு களித்திடும் வண்டுகள் பாடுகின்ற சோலை கள் குழந்த திருக்காளத்தி உள்ளாக இருந்த ஒளியே உன்னை அல்லர்ல் இள்ளேரன்.

உரைர்தல் என்பது நினைத்தல் அல்லது சிந்தித்தல். எதும் நினைப்பது உண்டாகில் அது உன்னை அன்றி வேறு எதை நினைப்பேன். இதுகாறும் நினைத்தது எல்லாம் போதும். நீ காளத்தி உள்ளும் உன்டு என் உள்ளும் ஒளியாக உன்டு.

காரு ரும்பொழில்கும் கணநாதன்எங்காளத்தியுள் ஆரா இன்னமுதை அணிநாவலா ரூரன் சொன்ன சீரூர் செந்தமிழ்கள் செப்புவார்வினை யாயினபோய்ப் பேரா விண்ணுலகம் பெறுவார்பிழைப் பொன்றிலரே.

மேகங்கள் வந்து படியும் படியாக உயர்ந்த சோலை குழந்த கணங்கட்டகை லாம் நாயகனுகியிருந்து காளத்தி உள்ளாக இருந்த தெவிட்டாத இன் அழுதத்தை சிவனை அழையிய திருநாலுவரில் அவதரித்த நம்பியாருங்கள் சொன்ன சிறப்புக்களே இயல் பில் பெருகும் செந்தமிழ்களை செப்புவார்கள் வினை யாவும் நீங்கிப் போய் என்றும் விட்டு நீங்காத வான் உலகத்தைப் பெறுவார்கள். ஒரு பிழையையும் அவர்கள் அடைய மாட்டார்கள்.

10

திரங்கள் ஆத்மாவின் உண்மையைப்பினை எடுத்து மொழிவன இந்த ஆத்மாவின் உண்மையைப்பினை கிரியா பாக மேலும் ஆத்மா மேலே விபரிக் கப் பட்டது போல் கிரிய பாக கங்களுடன் தொடர்பு படுத்த வைக்குதலை முடியாது. ஏனெனில் ஆத்மா போக்குவரது என்பது காது உலகத்தைப் பெறுவது என்பது கொடுத்து வைக்கப்பட்டதை என்றும் சாமி தடைப் படுத்தி நிறுத்த

நல்லூர் கந்தசவாமி கோவிலுக்கு கைக்கோளர் அல்லது செங்குந்தர்
கொடிச்சிலை கொடுக்க வந்த வரலாறு

சிவபெருமான் திருநடையியற்றிய இடம் தில்லைச் சிதம் பரம். இந்த இடத்தைத் தக்கண கைலாயம் என்றும் கூறுவார்கள், இந்தத் தில்லைச் சிதம் பரதத்தில் நடராசப் பெருமானுக்குப் பூஶ செய்யும் பாக்கியம் சந்தான குரவரில் ஒருவரான உமாபதி சிவாச்சாரியார் என்னும் அந்தணருக்குக் கிடைத்தது. சந்தான குரவரில் நாஸ்வர் இருந்தனர். அவர்முறையே மெய்கண்டதே வர் அருணந்தி சிவாச்சாரியார் மறைஞானசம்பந்த சிவாச்சாரியார் உமாபதி சிவாச்சாரியார் அல்லது கொற்றவன்குடி முதலி,

தினமும் மத்தியானப் பூசை
பகல் 12 மணிக்கு முடித்துக்
கொண்டு உமாபதி சிவாச்சாரி
யார் தனது உதவியாட்களு
டன் கடும் வெயிலில் தம
வீடு நோக்கிக் செல்வார், ஒரு
நாள் பகற் பூசை காண வந்த
அந்நாட்டு மன்னன் திரியம்
பகச் சோழன் இதைக் கண்
னூற்றுண். கருணையுள்ள அந்த
மன்னன் அன்று தொட்டு
உமாபதி சிவாச்சாரியார் கான
வில் தவியாது வீடு செல்ல
சிவிகை தீவர்த்தி முதலான
விருதுகளைக் கொடுத்து ஸீட்
கீகு போகப் பணித்தருளினான்
அன்று தொடக்கம் இவ்வைப
வம் தினமும் நடந்து வந்தது.
சிவபக்தியிலும் குரு பக்தியிலும்
அடியார் பக்தியிலும் சிறந்து
விளங்கினார் உமாபதி சிவாச்சாரியார்.
இவர் மறைஞான
சம்பந்த சிவாச்சாரியாரின் தீட
ராவார்.

உமாபதி சிவாச்சாரியாருக்கு
இந்நாட்டு மன்னை திரைய் ம்
பகச் சோழன் இவ்வரிசைகளை
அவருக்குக் கொடுத்ததைக் கண்
னுற்ற பெண்ணடக்கம் மதை
ஞானசம்பந்த சிவாச்சாரியார்
இரு நாள் 'பட்ட கட்டையிற்
பகற் குருடன் போகின் ரூ ஸ்
பாருங்கள்' என்று குறிப்பாக
சிலேடையாக கூறினார். இதன்
கருத்து இறந்து பட்ட மரத்
தினால் செய்யப்பட்டது சிவிகை
அதைக் காவும் கொம்புத் தண்டும்
அதே இறந்து பட்ட மரத்
தினாலேயே செய்யப்பட்டது.
பட்டப் பகலில் யாரும் தீவர்த்தி
கொழுத்திக் கொண்டு போ
வார்களா? அப்படிச் செல்பவன்
குருடனல்லாது வேறு யார்?
உமாபதி சிவாச்சாரியார் ஒர்
மகா முடன். ஆடம்பரப் பிசி
யன் என எண்ணி தனது
சிடனுக்கு ஞானம் பிறக்குமாறு
இவர் இதைச் கொண்டார்.

இதனைக் கேட்ட உமாபதி
சிவாச்சாரியார் அதன் ஆழ
மான ஞானக் கருத்தை விளங்
கினார். அதாவது ஆண் மா
ட்டலை விட்டுப் பிரிந்த பின்பு
அவ்வட்டலை விற்கு கட்டையில்
வைத்துத் தான் தீ மூட்டுவார்
கள். இதை விளங்காது நா
னும் விற்கு கட்டையில் ஏறிக்
செல்கின்றேனே. ஆகையால்
நான் உண்மையாகக் குருடனும்
விட்டேன். எனக்கேள் இந்த
ஆடம்பரம் என்று நினைத்தார்.
ஞானசம்பந்தர் அவரது குரு.
அவருடைய அதி தீவிர பக்கு
வத்தை உலகினர்க்கு வெளிப்
படுத்துவான் வேண்டி தமது
சிவிகையை விட்டிறங்கி மறை
ஞான சம்பந்தரை அஷ்டாங்க
மாக விழுந்து நமஸ்கரிக்கும்
பொருள்கி சென்றைர். கான்

சொன்னதை ஏழாமாகக் கருதி
தன்னை ஏதோ ஊறு செய்திட
உமாபதி வருகிறான் என்று
எண்ணிய ஞானசம்பந்தர் ஒத்து
தொடங்கினார், உமா பதியும்
அவர் பின்னே ஒடினார். ஒரு
வரை ஒருவர் தூரத்திக் கொண்டே
சென்றார்கள். பிரமாவும்
விஷ்ணுவும் சிவபெருமானை த
தேடிக் களைத்தது போல் இவர்
கள் இருவரும் வெகுவாகக்
களைத்து விடார்கள்.

பாரகம் புகலும் நல்லைப் பண
புடைத் தொழிலென்றெண்ணி
காருகம் விழுமேற் கொண்ட
கரிசலார் வீதி சென்று
சிரகம் புகுநால் பாவில் ஏ
லுத்திய சூழின் சேடம்
தாருமில்விடத்தாமென்று கரத
தினில் வரங்கியுண்டார்.

பொழிப்பு - உலகமே நல்ல
 பண்புள்ள தொழிலென்று புகழு
 நெசவுத் தொழிலையே தாம
 கொண்டவர்களாகிய கைக்கோ
 ளர் அல்லது செங்குந்தர் தெ
 ருவுக்குச் சென்று நல்ல நூலில்
 வேல் செய்த பாவிற்குப் பொ
 ட்ட கஞ்சிக் கூழின் மிக்சம்
 இருந்தால் தாருங்கள் என்று
 கேட்டு இரண்டு கைகளை யும்
 நீட்டி மன்னைக் கையிலே
 குடித்தார்.

பாவோடிக் கொண்டிருந்த
செங்குந்தர் வீதியை பறைஞான
சம்பந்தர் நண்ணி விட்டார்.
தாகம் தாங்க முடியா நிலையில்
அங்கு நின்ற செங்குந்தர் களை
தாக சாந்திக்கு ஏதும் தரா
கொன்றார். செங்குந்தர் கள்
பாத்தோயும் கஞ்சிக் கூழை மு
விட வேறு ஒன்றும் இல்லை எவ்வா
ரூர்கள். பரவாயில்லை. அதை
யாகிலும் தாருங்கள் என்றார்.
செங்குந்தர்கள் பாத்தே தாயும்
கூழை சட்டியால் அள்ளி வார்க
கீக அதை ஞானசம்பந்தராகிய
பிராமணன் இருகைகளையும்
நீட்டி மன்றைக் கையில் குடித்தார். குருபக்தி கொண்ட
உமாபதி சிவாச்சாரியார்கிய
பிராமணர் சம்பந்தரின் கைகளால் நிறைந்து வழிந்து அவருடைய முழங்கைகளிலை ஊற்றுண்ட கூழை தமதிரு கைகளாலும் ஏந்திக் குடித்தார்.

இச் செயற்கருஞ் செய்கையை அறிந்த மற்றைத் தில்லை வாழ் அந்தணர்கள் உமா பதி யின் செய்கையை நங்குணராது அவரைப் பழித்தனர். அரசு னுக்கும் முறையிட்டனர். நடேசுப் பெருமானுக்குப் பூசை செய்ய வாயக் கற்றவர் என்று முறையிட்டனர். இதைக் கேட்டவுடன் திரியமைகச் சோழன் உமாமதி சிவாச்சாரியாரை அன்று முதல் சிதம்பரம் நடராஜப் பெருமானுக்குத் தீவிரமான வாய்வு நிறுத்தினான். மாண்புமானால் அவமானப் படுத்தப்பட்ட உமாபதியார் செங்குந்தர் வாழும் கொற்றவன் குடியில் சென்று அஞ்ஞாதவாசம் செய்தார். நடராஜப் பெருமானிடம் முறையிட்டுக் கொண்டு அவரே தஞ்சமென்று வாழ்ந்து வந்தார். இதனாலேயே அவருக்கு கொற்றவன்குடி முதலி என்னும் பெயர் வந்தது. அவருடைய சமாதி கொற்றவன் குடியில் தான் அமைத்துப் பட்டு ருக்கின்றது.

ருக்கின்றது. Digitized by Noolahampongal

தில்லைவாழ் அந்னரால் கொடுக்
கப்பட்ட கொடிச்சிலை அரூர்க்
கம்பத்தில் ஏறி அறுந்து விழுந்
தது. பலமுறை ஏற்றியும் பய
னில்லாது போயது. அதைக்
கம்பத்தில் ஏறி அறுந்த தினை ல்
போலும் இன்றும் பெரிபோர்
மறைந்தால் எங்கும் அதைக்
கம்பத்தில் கொடி பறக்க விடு
கின்றார்கள். ஏதோ முர்த்தி
காரியம் பிழைத்து விட்டதெ
ன்று அஞ்சி அரசனும் தில்லை
வாழ் அந்னரிகளும் நடராசப்
பெருமானிடம் பணிந்து தம்
பிழைகளை பொறுக்கு மாறு
விண்ணப்பித்தார்கள். உடனே
அசரீரி வாக்கு உயாபதி சிவாச்
காரிரார் பூசகராதி அவர் பரு
கிய கூழைக் கொடுத்த செய்தி
குந்தர் நெசவு செய்து அவர்கள்
ஊர்ல் கொடுக்கும் கொடி ச்சீ
லையே நமக்குப் பிரீதி என்று
கூறிற்று.

இதைக் கேட்ட தி ஸ்லை
வாழ் அந்தணர்களும் அரச னும்
ஏங்கி தங்கள் பிழை களைப்
பொறுக்கும்படி மன்னிப்புக்
கேட்டு கொற்றவன் குடிக்குச்
சென்று உமாபதி சிவாச்சார்
யாரைச் சாஷ்டாங்கமாக நடவ
ஸ்கரித்து அவரைப் பூசகராக
ஏற்றும்படி அரசன் வேண்டிக்
கொள்டான்.

கோக்களை மின்னனுரை குலச்
தினில் தவத்தின் வேத
மாக்களைச் சிஸ்தவுக் கொண்டிருவே
செய்யநாள் நி ய மந்தன ஜை
ஆசான்
ஆக்கமதா பித்தான் பாவும்
அணைத்தும் செங்குந்தர் வீதி
தேக்கிடப் பிச்சை வாங்கி உண்டு
டிடத் திருமன்றே.

பொழிய்பு: செங்குந்தர் வீதியில்
செங்குந்தரிடால் பிச்சை வாங்கி
சாப்பியிட்டால் ககல பாவங்க
ஞம் திரும்.

மேற்படி பாட்டிற் கிணங்கு
திரியம்பகச் சோழ மன்னன்
உமாபதியை வேண்ட அவரை
பல விருதுகளுடனும் கொற்ற
வன் குடியிலிருந்து அழைத்து
வந்து செங்குந்தர் வீதி க்கு
குடை கொடி ஆலவட்டா
வாத்தியங்கள் அனுப்பி அவ
ரூபாக் கிடை விட்டுமிடா

கெட்டிச் சீலையை கொண்டு
வந்து கொடுக்கும்படி வேண்
திக கொண்டான். அதற்கிணங்க
செங்குந்தா தில்லைச் சிற்ம்பர
த்திற்கு கோடிச்சீலை கொடுத்து
தனர். இன்றும் கொடுத்து
வருகின்றனர். உமாபதி சிவாச்
சாரியார் கயிறு கொண்டிடும்
காலை ‘கோடிக்கவி’ என்னும்
பிரபர்த்ததைப் பாட செங்குந்த
தர் கொடுத்த கொடி வழுவி
லாது தானுகவே ஏறி ற்று.
சகல கோவில்களுக்கும் அன்று
தொட்டு செங்குந்தாரே கொ
டிச் சீலை கொடுத்து வந்தனர்.
அங்கள் இல்லாத ஊர்களில்
அவர்களால் நெஙவு செய்யப்
பட்ட கொடிச் சீலையே ஏற்றுப்பட்டன.

இலங்கையிலும் பல கோ
விலகளில் இவர்களாலேயே முன்
பெல்லாம் கொடிச் சிலை கொ
டுக்கப்பட்டு வந்தது. உதார
ணம் வல்லிபுர ஆழ்வார் கோ
வில் ஓட்டிச்டான் சிவன் கோ
வில் யாக்கவராப் பிள்ளையார்
கோவில் யாக்கவராப்பில் ஆணப்
பந்தி பிள்ளையார் கோவில் மா
மாங்கேஸ்வரர் கோவில் முதலியன்

முருகப் பெருமானின் சகோ
தரர்களாகியும் படைவீரர்களா
கியும் உடைய நவவீரருடைய
வமசா வழியினராகிய செங்குந்
தர்கள் பாவமற்ற தொழிலே

னக்கருந் திருவள்ளுவர் போல
நெசவுத் தொழிலையே கைக்
கொண்டார்கள். காலம் செல்
லச் செல்ல அவர்களை டய
போருளாதாரம் இறக்கும் திப்
புடைவைகளால் பாதுக்கப்பட்ட
மையால் அவர்கள் நெசவுத்
தொழிலைக் கைவிட்டு வேறு
தொழில்னிஸ் ஈடுபடத் தொ
டங்கி விட்டார்கள், எனினும்
இன்னும் சில சில குடும்பங்கள்
தங்கள் குலத் தொழிலை
விடாது கஷ்ட நிலையிலும்
நடாத்திக் கொண்டுதானிருக்
கிறார்கள். அவர்கள் வழிவந்த
கைக்கோளர் அல்லது செங்
குத்தர்களே இன்றும் நல் லை
யபதியில் கொடிச் சீலை கொ
டுத்து வருகிறார்கள். கொடிச்
சீலை தினத்தன்று நல் ஹர்க்
கந்தசாமி கொவிலிருந்து மேள
வாத்தியம் குடை முதலியன
செங்குந்தர் வீதிக்கு கொடிச்
சீலை கொண்டு வர அனுப்
ப்பம் படுகின்றது.

கைவ சமயவிழாவில் வீச்சு ரொட்டி

ஆசிரியர்
சந்திர தீபம்.
வை.

சந்திர தீபத் தின் 12 10 7
வெளியிட்டில் பிரசுரமான சரஸ்வதி
பூசையில் வீச்சு ரொட்டி என்
விடயம் வாசித்தேன். முன்பு ஒரு
சந்தர்ப்பத்தில் மாணிப்பாய் மகளி
ஆசிரியை ஒருவர்: மாணவி அல்லது மாக வீழ்ச்சி பூசியதை கடித்ததைக்கு ஆசிரியை மீது குற்றநடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் இல்லேல் தீக் குளிக்கப் போவதாகுறிய சைவப் பெரியார் இம்முனையின் தீக்குளிக்காமல் இருக்கிறார்கள் அவ்வது ரொட்டி விநியோகம் செய்த மாணவரின் தந்தையார் சித்தொண்டர், பறவிச் சைவமென்தாலோ பேசாமல் இருக்கிறார் தங்களுக்கு தாங்களே சைவப் பெயரென பட்டம் சூட்டிக் கொள்ளும் சில அசைவ பெரியார்கள்

மானிப்பாய் இந்து சமய விருத்திக் கலையில் தலைவர் பதவியும் கௌரவ காரியதாசி பதவியும், தனுதிகாரிப் பதவியும் நிர்வாகத்தில் உள்ளவர் கரும் உண்மையில் சைவத்தை அனுஸ்திக்கிறார்களா? மாயிசம் இல்லாமல் இருக்க முடியாத சைவப் பெரியாகரங்கும் இருக்கின்றார்கள்? உலகத்தை திருத்த முன்பு மானிப்பாய் இந்து சமய விருத்திக் கலையில் உள்ள நிருவாகத்தினர் அனைவரும் தீட்சை பெற்று சுத்த சைவராக தத்தமது குடும்பங்களைத் திருத்திக் கொண்டு பொது மக்களுக்கு உபதேசம் செய்ய முற்பட்டால் மிகவும் வரவேற்பாய் இருக்கும்; இவைசரியாக செயற்படாது இருக்குமேயானால் அடுத்து சரஸ்வதி பூசையில் வீச்சு ரொட்டியுடன் மாயிசமும் ஏன் படைக்க மாட்டார்கள்.

சமய சமய தலைவர்கள் சமயத்
தலைவர்கள்க்கு இருந்தால் வரவேற்க
த்தக்கது.

